

እግዚአብሔርን የሚያስደስት አምልኮ

ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍሱህ፣ በፍጹም ሐሳብህና

በፍጹም ኃይልህ ወደድ፡፡

ማር. 12፡30

እግዚአብሔር ሁለንተናህን ይፈልጋል፡፡

የአንተነትህን አንድ ክፍል ብቻ አይደለም የሚፈልገው፡፡ ልብህን በሙሉ፣ ነፍስህን በሙሉ፣ አእምሮህን በሙሉ፣ እና ኃይልህን በሙሉ ይፈልጋል፡፡ እግዚአብሔር፣ ግማሽ ልብ የሆነ መስጠትህን፣ ከፊል ታዛዥነትህን፣ እና ትርፍ ጊዜህን እንዲሁም ገንዘብህን አይደለም የሚፈልገው፡፡ ሙሉ ፍቅርህን ወይም ታዛዥነትህን እንጂ፣ የሕይወትህን ትንሽ ክፍል አይደለም የሚፈልገው፡፡

አንዲት ሳምራዊት ሴት ከሁሉ ስለሚሻል የአምልኮ ጊዜ፣ ሥፍራና ዘዴ ከኢየሱስ ጋር ለመከራከር ሞክራለች፡፡ እነዚህ ውጫዊ ጉዳዮች ዋጋ የሌለ ቸው ነገሮች መሆናቸውን ኢየሱስ ገለጸላት፡፡ የምታመልክበት ሥፍራ ከምታመልክበት ምክንያቶችና በአምልኮም ጊዜ ለእግዚአብሔር ካለህ መስጠት ጋር አኩል ጠቃሚነት ያለው ጉዳይ አይደለም፡፡ ትክክል የሆነና ያልሆነ የአምልኮ ሁኔታ አለ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔርን እናመስገን፤ ደግሞም ደስ በሚያሰኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሃት እናምናለን» ዕብ.12፡28፡፡ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ አምልኮ፣ እራጅ ባህሪያት አሉት፡፡

አምልኪችን ትክክለኛ ሊሆን እግዚአብሔር ደስ ይለዋል፡፡ ሰዎች ብዙ ጊዜ ፡- «እግዚአብሔር እንደ ... ነው ብዬ ለማሰብ እፈልጋለሁ» ይላሉ፡፡

ከዚያም ሊያመልኩት ስለሚፈልጉት የእግዚአብሔር ዓይነት ይናገራሉ። ነገር ግን የራሳችን የሆነና ለኛ የሚስማማ ወይም በሁሉም ተቀባይነት ያለው የእግዚአብሔር ምስል ፈጥረን ልናመልክ እንችልም። እንዲህ ያለው ድርጊት ጣኦት አምልኮ ነው።

አምልኮ ስለ እግዚአብሔር በሚኖረን አስተሳሰብ ላይ ሳይሆን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ላይ መመሥረት አለበት። ኢየሱስ ለሳምራዊቷ ሴት እንዲህ አላት፡- «በእውነት የሚሰገዳ ስብ በመንፈስና በእውነት የሚሰገዳበት ጊዜ ይመጣል፤ ስሁንም መጥቶአል፤ ስብም እንደዚህ በእውነት የሚሰገዳበትን ይፈልጋል» ዮሐ. 4፡23።

በ«እውነት መስገድ (ማምለክ)» ማለት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተገለጠው እውነት መሠረት፣ እግዚአብሔርን ማምለክ ማለት ነው።

በእውነት ስናመልከው እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ኢየሱስ «በመንፈስ» ማምለክ አለባችሁ ሲል፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሳይሆን፣ ስለ ስንተ መንፈስ መናገሩ ነበር። በእግዚአብሔር አምሳል የተሠራህና በአካሉ ውስጥ በመንፈስ የምትኖር ነህ። ከእርሱ ጋር ግንኙነት ለማድረግ ትችል ዘንድ እግዚአብሔር መንፈስህን ቀረበው። አምልኮ፣ መንፈስህ ለእግዚአብሔር መንፈስ መልስ የሚሰጥበት ሁኔታ ነው።

ኢየሱስ፡- «እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና ነፍህ » ውደድ ሲል፣ አምልኮ እውነተኛና ክልብ መሆን አለበት ማለቱ ነው። ትክክለኛ ቃላትን የመናገር ጉዳይ ብቻ አይደለም፤ ክልብህ የምትናገር መሆንም አለብህ። ክልብ ያልሆነ ምስጋና ምስጋና አይደለም። ዋጋ የሌለውና እግዚአብሔርን መሳደብ ነው።

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ለምልኮ፣ በጥልቅ ስሜትና መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ላይ የተመሠረተ ነው። በምናመልከበት ጊዜ ልብ እና ስምዕራችንን እንገልገልባቸዋለን።

በምናመልክበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከቃላቶቻችን ባሻገር የልባችንን ዝንባሌ ነው የሚመለከተው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ለው የውጥውን ገጽታ ያያል፣ እግዚአብሔር ገን ልብን ያያል» 1ኛሙ. 16፡7።

አምልኮ በእግዚአብሔር ደስ የመሰኘት ነገር ስለሆነ፣ ስሜቶችህንም ይጨምራል። እግዚአብሔር ስሜቶችን የሰጠህ፣ በጥልቅ ስሜት እንድታመልከው ነው። በስሜቶችህ የምትገልጣቸው ነገሮች ግን እውነተኞች እንጂ፣ ማስመሰል መሆን የለባቸውም። እግዚአብሔር ግብዝነትን ይጠላል። በአምልኮ ወቅት አስመሳይነትን ወይም ውሸትን አይፈልግም። ታማኝና እውነተኛ ፍቅርህን ነው

የሚፈልገው። ፍጹም ባልሆነ ሁኔታ እግዚአብሔርን ልናመልከው እንችላለን።
ክብሩ ባልሆነ፤ ወይም ቅንነት በሌለበት ሁኔታ ግን አንችልም።

እርግጥ ቅንነት ብቻውን በቀ አይደለም፤ ቅን ሆነህ ትላላት ይሆናል።
ለዚህ ነው መንፈስና እውነት ያስፈለጉት። አምልኮ ትክክልም እውነተኛም
መሆን አለበት። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው አምልኮ፤ በጥልቅ ስሜትና
መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ላይ የተመሠረተ ነው። በምናመልክበት ጊዜ ልብ
እና ለአምሮአችንን እንገለገልባቸዋለን።

ዛሬ ብዙ ሰዎች፤ በሙዚቃ የሚደረግን የስሜት መነሣሣት፤ በመንፈስ
እንደ መነሣሣት ይቆጥሩታል። ሁለቱ የሚመሳሰሉ ነገሮች አይደሉም።
እውነተኛ አምልኮ፤ በሙዚቃ ቃና የሚነሣሣ ሳይሆን፤ መንፈስህ ለእግዚአ
ብሔር መንፈስ መልስ በሚሰጥበት ጊዜ የሚከናወን ነው። እንደውም አንዳንድ
ስሜትን የሚኮረከሩና በራስ አሳብ ላይ ያተኮሩ ዜማዎች፤ ትኩረታችንን
ከእግዚአብሔር ላይ በማንሣት ስሜታችን ላይ እንድናነጣጥር ስለሚያደርጉን፤
አምልኮን ያደናቅፋሉ። አምልኮህን ከሚያውኩ ነገሮች ዋነኛው፤ አንተው
እራስህ ነህ። ፍላጎትህና ሰዎች ስለ እኔ ምን ያስባሉ የሚለው ጭንቀትህ
አምልኮህን ያውካሉ።

ተገቢና እውነተኛ ምስጋና ለእግዚአብሔር የሚገለጥበትን መንገድ በተ
መለከተ፤ ክርስቲያኖች የተለያዩ አመለካከት አላቸው። ልዩነቶቹ ብዙ ጊዜ
የግል ባሕርይንና የልምምድን ልዩነቶች ብቻ ነው የሚያንፀባርቁት። መጽሐፍ
ቅዱስ ውስጥ ብዙ የአምልኮ ዓይነቶች ተገልጠዋል። ከነሱም ንስሐ፤ ዝማሬ፤
ጩኸት፤ በአክብሮት መቆም፤ መንበርከክ፤ ጭፈራ፤ የደስታ ድምጽ ማሰማት፤
መመስከር፤ የሙዚቃ መሣሪያ መጫወትና እጃችንን ማንሳት፤ ያዕ. 13÷15፤
መዝ. 7÷17፤ ዕዝ. 3÷11፤ መዝ. 149÷3፤ 150÷3 ይገኙባቸዋል። ከሁሉ

 ከሁሉ የሚበልጠው አምልኮ እግዚአብሔር በሰጠህ ገሰ-ባህርይ ላይ ተመሥርተህ ለእርሱ ያለህን ፍቅር፤ በእውነት የምትገልጥበት ነው።	የሚበልጠው አምልኮ፤ እግዚአብሔር በሰጠህ ልምድና ግለ - ባሕርይ ላይ ተመሥርተህ ለእርሱ ያለህን ፍቅር በእውነት የምትገልጥበት ነው። ባልንጀራዬ ጌራ ቶማስ እንዳጤነው፤ ብዙ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ህያው ወዳጅነት ከመመሥረት ይልቅ፤
---	--

በማያረካና አለልቺ በሆነ የአምልኮ ሁኔታ ውስጥ ተዘፍቀዋል። ይህ የሆነበት
ምክንያት፤ እግዚአብሔር እነሱን በልዩ አካሄድ ላዘጋጀበት ሁኔታ በማይስማማ
ፅሞና ወይም አምልኮ ሁኔታ ውስጥ ለመግባት እራሳቸውን ስለሚያስገድዱት

ነው።

ጌራ ፡- እግዚአብሔር ሆን ብሎ የተለያየን አድርጎ ከፈጠረን፣ ለምንድነው ሰዎች ሁሉ በተመሳሳይ ሁኔታ እግዚአብሔርን እንዲወዱት የሚጠበቅባቸው? ብሏል። ክርስቲያናዊ ሥነ-ጽሑፎችን ካነበበና ለበሳል ክርስቲያኖች ቃለ መጠይቅ ካደረገላቸው በኋላ ጌራ የደረሰበት ነገር፣ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ግንኙነትን ለመፍጠር ላለፉት 2000 ዓመታት በተለያዩ መንገዶች የተጓዙ መሆኑን ነው። ከቤት ውጭ በመሆን፣ በማጥናት፣ በመዘመር፣ በማንበብ፣ በማሸብሸብ፣ ህብረት በመፍጠር፣ እና በሌሎች ብዙ ክንዎኔዎች ውስጥ በመሳተፍ ... ይህንኑ ፍላጎታቸውን አረጋግጠዋል።

ጌራ፣ ቅዱስ መንገዶች በሚለው መጽሐፉ ውስጥ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ከሚቀርቡባቸው መንገዶች ዘጠኙን ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ ገልጿቸዋል። የተፈጥሮ አድናቂዎች፣ ከቤት ውጭ ሆነው፣ ተፈጥሮን በሚያደንቁበት ጊዜ እግዚአብሔርን ለመውደድ መንፈሳቸው ይበልጥ ይነሣ ሣል። ስሜተኞች፣ እግዚአብሔርን በስሜታቸው ስለሚወዱት፣ ጀሯቸውን ብቻ ሳይሆን ማየትን፣ ማጣጣምን፣ ማሸተትንና መዳሰስን የሚያካትቱ አምልኮዎችን ይወዷቸዋል። ባሕል አጥባቂዎች ደግሞ፣ በሃይማኖታዊ ሥርዓቶች፣ አምልኮዎች፣ ስዕሎች (ምልክቶች) እና በማይለወጡ አደረጃጀቶች ዓማካይነት ይበልጥ ወደ እግዚአብሔር ይቀርባሉ። ባህታውያን፣ በብቸኝነት ሕይወትና አኗኗር ፍቅራቸውን ለእግዚአብሔር ቢገልጡለት ይመርጣሉ። ለውጥ ፈላጊዎች፣ ክፉ ሁኔታዎችንና ድርጊቶችን በመጋፈጥ፣ ከፍትህ አዛቢዎች ጋር መታገል፣ እና ዓለምን ምቹ የመኖሪያ ሥፍራ ለማድረግ በመሥራት ዓማካይነት ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር ይገልጣሉ። በጎ አድራጊዎች፣ ሌሎችን በመውደድና የሚያስፈልጋቸውን በማድረግ ሥራቸው ዓማካይነት እግዚአብሔርን ይወዱታል። በስሜት ተደሳቾች፣ ለእርሱ ያላቸውን ፍቅር የሚገልጡት በመፈንጠዝ ነው። የጽሞና ሰዎች፣ በማምለክ እግዚአብሔርን ያከብሩታል። ምሁራን፣ በአእምሯቸው በማጥናት እግዚአብሔርን ይወዱታል።

እግዚአብሔርን ማምለክንና ከእርሱ ጋር መወዳጀትን በተመለከተ፣ ለሁሉም ተስማሚ የሆነ አንድ ዓይነት አቀራረብ የለም። አንድ ነገር እርግጥ ነው፡- ትሆን ዘንድ እግዚአብሔር ባቀደህ መሠረት እንጂ፣ ሌላ ሰው ለመሆን በመሞከር እሱን ልታከብረው አትችልም። እግዚአብሔር እሱን እንድትሆን የሚፈልግ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጥ እንዲህ ይላል፡- «በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፣ አሁንም መጥቶ

ስዕ፡ ስብም እንደዚህ በእውነት የሚሰግዱለትን ይፈልጋል» ዮሐ. 4፡23፡

እምልኳችን ከልብ ሲሆን እግዚአብሔር ይደሰታል ። «እግዚአብሔርን በፍ ጸም ስላብህ ውደድ»፤ የሚለው የኢየሱስ ትእዛዝ አዲስ ኪዳን ውስጥ አራት ጊዜ ተደጋግሟል። ባልተሰበሰበ አሳብ የሚደረግ ዝማሬ፤ ካንገት በላይ የሆነ አሰልቺ ጸሎት ወይም በግዴሳሽነት የታደሰ እና የምንለው ነገር ሲጠፋን የምንናገረው የ«ጌታ ይመስገን» ቃል አጋኖ እግዚአብሔርን አያስደስተውም። በተሰበሰበ አእምሮ የማይከናወን እምልኮ ትርጉም አልባ ነው። በእምልኮ ጊዜ አእምሮህን መሰብሰብ አለብህ።

ባልተሰበሰበ አእምሮ የሚያመልኩትን ኢየሱስ፡- «በከንቱ ስትደገሙ» ማቴ. 6፡7 ይላቸዋል። መጽሐፍ ቅዱሳዊ አነጋገሮች እንኳን ብዙ ጊዜ ከመደጋገማቸው የተነሣ አሰልቺ ይሆኑና ስለ ትርጉማቸው ማሰባችንን እንተወዋለን። በእምልኮ ጊዜ፤ እግዚአብሔርን በአዳዲስ ቃላትና ሁኔታ በማምለክ ፈንታ፤ በተደጋገሙ ድርጊቶችና ቃላት ማምለኩ በጣም ይቀላል። ለዚህ ነው የተለያዩ

አሥራ ሶስተኛ ቀን	የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞችንና አገላለጦችን
እግዚአብሔርን	እንድታነብ የማበረታታህ። ይህን ማድረጉ፤ የእምልኮ አቀራረብህን ያሰፋልሃል።

የሚያስደስት	ሃሊቡያ፤ ስመሰገንሃለሁ ወይም ለሜን የሚሉ
እምልኮ	ቃላትን ሳትጠቀም እግዚአብሔርን ለማመስገን ሞክር። «ልናመሰግንህ እንፈልጋለን»። በማለት

ፈንታ፤ ልናደንቅህ፤ ልናክብርህ፤ ልንወድስህ፤ ልንፈራህ፤ የመሳሰሉና ያልተደጋገሙ ተመሳሳይ ቃላትን መዝግብና ተጠቀምባቸው።

ደግሞም ገፅጥ ሁን። አንድ ሰው መጥቶ አሥር ጊዜ «እመሰግንሃለሁ» ቢልህ፤ ስምን? ብለህ ታስብ ይሆናል። ከህያ አጠቃላይ አነጋገር ይልቅ ሁለት ግልጥ ምስጋና ብትቀበል ይሻልሃል። እግዚአብሔርም እንዲሁ ነው።

ለላው አሳብ፤ ልዩ ልዩዎቹን የእግዚአብሔር ስሞች በዝርዝር ይዞ በነሱ ላይ ማትኮር ነው። የእግዚአብሔር ስሞች በአንድ ነገር ላይ ብቻ ያተኮሩ አይደሉም። ስለ ባህርይው የተለያዩ ክፍሎች ይነግሩናል። እግዚአብሔር ብሉይ ኪዳን ውስጥ ቀስ በቀስ አዳዲስ ስሞቹን በማሳወቅ ነው እራሱን ለእስራኤል የገለጠው። እናም ስሙን እናከብር ዘንድ ያዘናል።

የእምልኮ ስብሰባችንም በማስተዋል እንዲሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል። ጳውሎስ 1ቆሮ. 14 ውስጥ ሙሉውን ምዕራፍ ስለዚህ ጉዳይ በመስጠት በማጠቃለያው ላይ «ነገር ገን ሁሉም በእግባብና በሥርዓት ይሁኑ» 1ቆሮ. 14፡40 ብሏል።

ከዚህ ጋር በተዛመደ ሁኔታ፤ ያላመኑ ሰዎች በመካከላችን በሚኖሩበት ጊዜ፤ የአምልኮ ሥርዓታችን እነሱ የሚረዱት ሆኖ እንዲከናወን እግዚአብሔር በጥብቅ ይፈልጋል። ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- «እንዲህም ካልሆነ፤ እግዚአብሔርን በመንፈስ በምታመሰግንበት ጊዜ፤ ሰነገሩ እንገዳ የሆነ ሰው፤ ስንተ የምትናገረውን ካልተረዳ፤ ስንዴት ስድርገ ሰምሰጋናህ «አሚን» ቢል ይቸላል? ስንተ በሚገባ ታመሰ 7ን ይሆናል፤ ለባው 7ን ስይታነጽበትም» 1ቆሮ. 14+16-17። በአምልኳችሁ ጊዜ የማያምኑ ሰዎች ሊጎበኙዎችሁ፤ እነርሱን በጥንቃቄ መያዙ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትእዛዝ ነው። ይህን ትእዛዝ ችላ ማለት፤ አለመታዘዝና ፍቅር አልባ መሆን ነው። ለዚህ ጉዳይ ሙሉ ማብራሪያ ለማግኘት (*Purpose Driven Church*) በሚለው ሌላ መጽሐፌ ውስጥ፡- «አምልኮ ምስክርነት ሊሆን ይችላል» የሚለውን ምዕራፍ ተመልከት።

አምልኳችን በተግባር ሊሆን እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው መስዋዕት ስድርገታችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እስምናችኋለሁ፤ ይህም እንደ ባስረክምሮ የምታቀርቡት ስምወኃችሁ ነው» ሮሜ 12+1። ለምንድነው እግዚአብሔር ሰውነትህን የሚፈልገው? ለምንድነው «መንፈስህን አቅርብ» የማይለው? ምክንያቱም በዚህች ዓለም ያለ ሰውነትህ ምንም ልታደርግ አትችልም። በዘላለም ሕይወት አዲስ፤ የተሻሻለና ከፍ ያለ አካል ትቀበላለህ። በምድር ባለሀበት ጊዜ ግን እግዚአብሔር «ያለህን ሰጠኝ» ይልሃል፤ አምልኮ ተግባራዊ እንዲሆንለት ይፈልጋል።

ለዎች፡- «በዛሬው ምሽት ስብሰባ ላይ ልገኝ አልችልም፤ ቢሆንም በመንፈስ ከእናንተ ጋር እሆናለሁ» ይላሉ። ይህ ምን ማለት እንደሆነ ታውቃለህ? ምንም ማለት አይደለም። ዋጋ የሌለው ንግግር ነው። በምድር ላይ እስካለህ መንፈስህ ሊኖር የሚችለው አንተ ባለሀበት ሥፍራ ነው። ሰውነትህ እዚያ ከሌለ፤ አንተም እዚያ አይደለህም።

በአምልኮ ወቅት፤ «ሰውነታችንን ሕያው መስዋዕት አድገርገን እንድናቀርብ» ይጠበቅብናል። «መስዋዕት» የሚለውን ጽንሰ አሳብ በተለምዶ ከእንድ ከሞተ ነገር ጋር እናዛምደዋለን። እግዚአብሔር ግን ሕያው መስዋዕት እንድትሆን ይፈልጋል። ለእርሱ እንድትኖርላትም ይፈልጋል። ይሁን እንጂ፤ ሕያው መስዋዕት ከመስዋዊያው ላይ ተንሸራትቶ የመውረድ ችግር አለበት፤ እኛም ብዙ ጊዜ እንዲህ እናደርጋለን። እሁድ ዕለት «ክርስቲያን ወታደር ሆይ! ወደፊት ተጓዝ» እያልን እንዘምርና፤ ለኞ ደግሞ ኮብላዩን ወታደር ሆነን እንገኛለን።

በብሉይ ኪዳን ዘመን፤ እግዚአብሔር በብዙዎቹ የአምልኮ መሥዋዕቶች

ተደስቷል። ምክንያቱም፤ መሥዋዕቶቹ ክርስቶስ ስለ እኛ በመስቀል ላይ የሚከፍለውን መሥዋዕት ቀድመው ያመለክቱ ስለ ነበር። አሁን እግዚአብሔር በብዙዎቹ የአምልኮ መሥዋዕቶች ማለት፤ ምስጋና፤ ውዳሴ፤

እውነተኛ አምልኮ፤
መሠረቱ የእግዚአብሔር
ቃል ነው።

ትህትና፤ ንስሃ፤ የገንዘብ ስጦታ፤ ጸሎት፤ ሌሎችን ማገልገል፤ ያለንን ለተቸገሩ ማካፈል በመሳሰሉት ደስ ይለዋል፤ መዝ. 50+14፤ ዕብ. 13+15፤ መዝ. 51+17፤ 54+6፤ ፊልጵ. 4+18፤ መዝ. 141+2፤ ዕብ. 13+16፤ ማር. 12+33፤ ሮሜ 12+1።

እውነተኛ አምልኮ ዋጋ ያስከፍላል። ዳዊት ይህን ተገንዝቦ እንዲህ አለ፡-
«ስለምሳኔም ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ያለ ዋጋ አሳቀርብም»
2ሳሙ. 24+24።

አምልኮ ከሚያስከፍለን ዋጋ አንዱ፤ እራስ ወዳድነታችንን ነው። እራስህንና እግዚአብሔርን በአንድ ጊዜ ከፍ ከፍ ለማድረግ አትችልም። በሌሎች ለመታየት ወይም እራስህን ለማስደሰት ስትል ልታመልከው አትችልም። በመሆኑም የአምልኮ ትኩረትህን ከራስህ ላይ ማንሳት አለብህ።

ኢየሱስ፡- «እግዚአብሔርን በፍጹም ኃይልህ ውደድ» ባለ ጊዜ፤ አምልኮ ጥረትና ኃይል የሚያስፈልገው ነገር መሆኑን አስገንዝቧል። ድርጊቱ ሁል ጊዜ የሚሳካና ምቹ አይደለም። አምልኮ አንዳንድ ጊዜ የልብ ፈቃድ ድርጊት ነው፤ በፍቃደኝነት የሚከፈል መሥዋዕትነት።

የማመስገን ፍላጎት ባይኖርህ እንኳን እግዚአብሔርን ስታሞግሰው፤ ደክመህ ባለ ልታመልከው ከመኝታህ ስትነሣ፤ ወይም ድክም ብሎህ ባለ ሌሎችን ስትረዳ፤ ለእግዚአብሔር የአምልኮ መሥዋዕት በማቅረብ ላይ ነህ።

ኢግዓንድ ውስጥ የአምልኮ መሪ የሆነውና ማት ሬድማን የተባለ ሰው፤ የቤተክርስቲያኑ መጋቢ ስለ እውነተኛ አምልኮ ለቤተክርስቲያኑ ያስተማረበትን መንገድ እንደሚከተለው ገልጦታል። መጋቢው አምልኮ ከሙዚቃ የሚበልጥ መሆኑን ለማሳየት፤ የቤተክርስቲያኒቱ አባላት ሌላ የአምልኮ መንገድ እንዲማሩ በማድረግ ዝማሬዎችን ሁሉ አገደ። የትምህርቱ ጊዜ ሲያበቃ መጋቢው ተወዳጅ የሆነውንና «የአምልኮ ልብ» የሚል ርዕስ ያለውን መዝሙር ጻፈ።

ከዝማሬ የሚበልጥ መጣሁ ይገኛልህ፤

ዝማሬን ብቻ ስላልሆነ ከኔ የጠየቀህ።

ከሚታዩ ነገሮች ይልቅ ጠልቀህ

ልቤን በመመርመር ላይ ነህ

የቁም ነገሩ ልብ! የልብ ቁም ነገር ነው።

አሥራ ሦስተኛ ቀን

ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ላስላስለው የሚገባ ጉዳይ፡- እግዚአብሔር ሁለንተናዬን ይፈልጋል።

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «ጌታ አምላክህን በፍጹም ፊት፣ በፍጹም ነፍሱ፣ በፍጹም ሐሳብህ፣ በፍጹም ኃይልህ፣ ውደድ» ማር. 12+30።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- እግዚአብሔርን አሁን ይበልጥ የሚያስደስተው የቱ ነው? ከሕዝብ ጋር የማደርገው ወይስ የግል አምልኮዬ? ስለዚህ ነገር ምን ላድርግ?

እግዚአብሔር የራቀ ሲመስል

ፊቱን ከደዕቀብ ቤት የሸሸውን እግዚአብሔርን
እጠብቃበሁ፤ እርሱንም ተስፋ አደርጋለሁ፡፡

እዲ. 8-7

ምንም ይሰማህ ምን? እግዚአብሔር እውን ነው፡፡

ነገሮች በመልካም ክንውን ላይ ባሉ ጊዜ፣ ማለት እግዚአብሔር ምግብ፣ ጓደኞች፣ ቤተሰብ፣ ጤና እና ደስ የሚሉ ሁኔታዎችን ሲሰጥህ አሉን ማምለኩ ቀላል ነው፡፡ ነገር ግን፣ ሁኔታዎች ሁል ጊዜ ደስ የሚሉ አይደሉም፡፡ እንዲህ ባለው ጊዜ እግዚአብሔርን የምታመልከው እንዴት ነው? አንድ ሚሊዮን ኪሎ ሜትር ያህል የራቀ ሲመስልህ ምን ታደርጋለህ?

የአምልኮ ጥልቀት መለኪያዎች፣ በህመም ጊዜ እግዚአብሔርን ማክበር፣ በመከራ ጊዜ ማመስገን፣ በፈተና ወቅት በእርሱ መታመን፣ በስቃይ ጊዜ ራስን ለእርሱ ማስረከብ፣ እና የራቀ በሚመስልበት ጊዜ እሱኑ መውደድ ናቸው፡፡

ወዳጅነት ብዙ ጊዜ በመለየትና በዝምታ ይፈተናል፡፡ ሰው በአካል በመራራቅ ወይም ለመነጋገር ባለመቻል ይለያያል፡፡ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖርህ ወዳጅነት፣ አብዛኛውን ጊዜ ወደ እርሱ የቀረብህ መሰሉ አይለማህም፡፡ ፊሊፕ ያንሲ የተባለ የሥነ-መለኮት ጸሐፊ እንዲህ ብሏል፡- «በማንኛውም ግንኙነት የመቀራረብና የመራራቅ ጊዜ አለ፡፡ ከእግዚአብሔር

ሐር ጋር በሚደረግ ግንኙነትም፤ የቱንም ያህል ቁርኝት ቢኖር፤ መቀራረብና መራራቁ ይፈራረቃል።» አምልኮ አስቸጋሪ የሚሆነው እንዲህ ባለ ጊዜ ነው።

እግዚአብሔር፤ ከእርሱ ጋር ያለህን ወዳጅነት ለማሳደግ ሲል፤ የተወሀና የረሳህ በሚመስል ጊዜ ዓማካይነት ወዳጅነታችሁን ይፈትነዋል። አንድ ሚሊዮን ኪሎ ሜትር የራቀህ ይመስልሃል። ጆን አፍ ዘ ክሮስ የተባለው ሰው፤ የመንፈሳዊ ድርቀት፤ የጥርጣሬ እና የመራራቅ ስሜት የሚፈጠርባቸውን እነዚህን ቀናት፤ «ጭለማዎቼ የነፍስ ሌሊቶች» ብሏቸዋል። ሄነሪ ኖውን የተባለ ሰው ደግሞ፤ «ያለመገኘት አገልግሎት»፤ ኤ. ደብልዬ. ቶዘር የተባሉት፡- «የሌሊቱ አገልግሎት» ፤ ሌሎች ደግሞ ፡- «የልብ ክረምት» ብለውታል።

ከኢየሱስ ቀጥሎ ዳዊት ከማንም ይልቅ የእግዚአብሔር የቅርብ ወዳጅ ሳይሆን አይቀርም። እግዚአብሔር ፡- «እንደ ልቤ የሆነ ሰው » 1ሳሙ.

13+14፤ የሐዋ. 13+22 በማለት በደስታ ጠርቶታል። ዳዊት ግን እግዚአብሔር እንኩ ያልተገኘ በሚመስለው ጊዜ ሁሉ እንዲህ በማለት በተደጋጋሚ ቅሬታውን ገልጧል፡- «እግዚአብሔር ሆይ ለምን እንደዚህ ርቀህ ቆምህ? በመከራ ጊዜህ ለምን ደምፅህን አጠፋህ? » መዝ. 10+1። «ለምሳኪ ስምሳኪ ለምን ተውክኝ? እኔን ለማዳንና ከጩኸቱ ቃል ርቅ ነህ» መዝ. 22+1። «ለምን ተውኸኝ» መዝ. 43+2።

እግዚአብሔር ዳዊትን አልተወውም፤ አንተንም አይተውህም። እንዲህ በማለት በተደጋጋሚ ተስፋ ለጥቶሃል፡- «ለይስራይም ስይተውህም» ዘዱ. 31+8።

በተጨማሪም፤ መዝ. 36+28፤ ዮሐ. 14+16-18 ፤ ዕብ. 13+5። ነገር ግን፡- «ሁል ጊዜ ህልውናዬ ይለማሃል» በማለት እግዚአብሔር ቃል አልገገም። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ፊቱን ከእኛ የሚለውር መሆኑን ያምናል ኢሳ. 45+15። በሕይወትህ የሚያከናውነውን ሥራ አቋርጦ በድንገት የሚጠፋ የሚመስልባቸው ጊዜዎች አሉ።

አሥራ አራተኛ ቀን
እግዚአብሔር
የራቀ
ሲመስል

ፍሎይድ ማክለንግ የተባለ ሰው እንዲህ ያለውን ጊዜ ሲገልጠው፡- «አንድ ቀን ማለዳ ከእንቅልፍህ በምትነቃበት ጊዜ፤ መንፈሳዊ ስሜቶችህ ሁሉ ትተውህ እንደጠፋ ትረዳለህ። ትጸልያለህ፤ ምንም አይሆንም። ዲያብሎስን ትገስጸለህ፤ ድርጊትህ የሚያመጣው ለውጥ የለም። ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ነገሮችን ታከናውናለህ ... ትዝ የሚሉህን ኃጢአቶች ሁሉ ትናዘዛለህ፤ የምታውቃቸውን ሰዎች ሁሉ እየዘርክ ይቅርታ ትጠይቃቸዋለህ። ትጸማለህ ... አሁንም ምንም የሚሆን ነገር አይኖርም። ይህ መንፈሳዊ ጭጋ ለስከ መቼ ነው የሚቆየው? የሚለው ነገር ያሳስብሃል። ለቀናት? ለሳምንት? ለወራት?... ያልፍ ይሆን?

ጸሎትህ ከጣራ ጋር እየተላተመ የሚመለስ መስሎ ይሰማሃል። ምን ነካኝ?
እያልክ በተስፋ መቁረጥ ታለቅሳለህ።»

እውነቱን ለመናገር፤ አንተ ምንም አላጠፋህም! ይህ ሁኔታ የተለመደና
ከእግዚአብሔር ጋር ያለህን ወዳጅነት መፈተኛና ማሳደጊያ ሂደት ነው።

ማንኛውም ክርስቲያን ቢያንስ እንዴ፤

አብዛኛውን ጊዜ ግን በተደጋጋሚ

እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥ ያልፋል።

ሁኔታው አስቸጋሪና ግራ የሚያጋባ

ቢሆንም፤ ለእምነትህ ማደግ ፍጹም

አስፈላጊ ነው። በሕይወቱ የእግዚአብሔር

ሕልውና የሌለው መሆኑ በተሰማው ጊዜ፤ ይህን ማወቁ ለኢዮብ ተስፋ ሆኖ
ለታል። ይህንኑ እንዲህ በማለት ገለጠው፡- «ዳሪ ገን ወደ ምሥራቅ ብሄድ በዚያ
የሰም፤ ወደ ምዕራብም ብሄድ እርሱን ሸላገኛውም፤ በሰማን እየሠራ ሳለ ስላየውም፤
ወደ ደቡብ በሚዞርበት ጊዜ ደብዛው ስይገኝም» ኢዮብ 23÷8-10።

እግዚአብሔር የራቀ በሚመስልህ ጊዜ፤ ባንተ የተቆጣ ወይም በኃጢአት
ምክንያት የሚቀጣህ መስሎ ይሰማህ ይሆናል። እርግጥ ኃጢአት ከእግዚአብ
ሔር ጋር ያለንን የቅርብ ግንኙነት ያቋርጠዋል። ባለመታዘዝ፤ ከሌሎች ጋር
በምናደርገው ግጭት ወይም ፀብ፤ በሥራ ምክንያት፤ ከዓለም ጋር በመወዳ
ጀትና በሌሎች ምክንያቶች የእግዚአብሔርን መንፈስ እናሳዝንና ከእርሱ ጋር
ያለንን አንድነት እናጠፋው ይሆናል፤ መዝ. 51፤ ኤፌ. 4÷29-30፤ 1ተሰ.
5÷19፤ ኤር. 2÷32፤ 1ቆሮ. 8÷12፤ ያዕ. 4÷4።

ይሁን እንጂ ይህ በእግዚአብሔር የተተውን ወይም ከእርሱ የራቅን ሆኖ
የመሰማት ጉዳይ ከኃጢአት ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። ሁላችንም የምን
ጋፈጠው የእምነት መፈተኛ ነው። የእግዚአብሔር ሕልውና በማይለማህና
በሕይወትህ በመሥራት ላይ ያለ የመሆኑ ግልጥ ማረጋገጫ በማይኖርህ ጊዜ፤
እግዚአብሔርን መውደድህን፤ ማመንህን፤ መታዘዝህንና ማምለክህን ትቀጥ
ላለህ?

ክርስቲያኖች ዛሬ በአምልኮ ውስጥ የሚፈጽሙት በጣም የተለመደ ስሕ
ተት፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ አንድ ዓይነት ፅምምድ መፈለጋቸው ነው።
አንድ ዓይነት ስሜት ይፈልጋሉ፤ ከሆነላቸው፤ ስለ ማምለካቸው እርግጠኞች
ይሆናሉ። ይህ ስሕተት ነው! ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር በእነርሱ እንዳንደገፍ
ስሜቶቻችንን ያስወግዳቸዋል። ስሜትን መሻት፤ ከክርስቶስ ጋር የመቀራረብ
ስሜት ቢሆንም እንኳን፤ አምልኮ አይደለም።

አዲስ ክርስቲያን በሆንክ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ብዙ የማረጋገጫ ስሜቶችን ይሰጥሃል፤ በጣም ጨቅላና ግለ ተኮር ጸሎቶችህንም ይመልሳል። ይህን የሚያደርገው፤ ሕያውነቱን ታውቅ ዘንድ ነው። በእምነት እያደግክ ስትሄድ ግን እነዚህን ጥገኝነቶች ያቋርጣቸዋል።

የእግዚአብሔር በሁሉም ሥፍራ መገኘትና፤ የህልውናው መገለጥ ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። አንደኛው የተረጋገጠ እውነት ሲሆን፤ ሌላው ብዙ ጊዜ ስሜት ነው። መገኘቱ በማይሰማህ ጊዜ እንኳን እግዚአብሔር በቅርብህ አለ። መገኘቱ ደግሞ በስሜት ሊገለጥ የማይቻልና እጅግ ታላቅ ነው።

አዎ፤ መገኘቱ እንዲሰማህ ይፈልጋል፤ ነገር ግን በስሜት ከምታውቀው ይልቅ በእርሱ ማመንህን ነው ይበልጥ የሚሻው። እግዚአብሔርን የሚያስደስተው የስሜቶች ጉዳይ ሳይሆን፤ እምነትህ ነው።

እምነትህን በጣም እንዲያድግ የሚያደርጉት ሁኔታዎች፤ ሕይወትህ ሲመሰቃቀልና እግዚአብሔርን ፍፁም ልታገኘው በማትችልበት ወቅት ውስጥ ያለህ በሚመስልህ ጊዜ ያሉት ናቸው። ኢዮብ ይህን የመሰለ ሁኔታ ደርሶበታል። ቤተሰቡን፤ ሥራውን፤ ጤናውንና ያበዘን ነገር ሁሉ በአንድ ቀን ውስጥ አጣ። ከሁሉ ተስፋ የሚያስቆርጠው ነገር ደግሞ፤ ሰላሳ ሰባት ምዕራፎች ሙሉ እግዚአብሔር ዝም ማለቱ ነው፤

የማትረዳው ነገር በሕይወትህ እየተከናወነና እግዚአብሔርም ዝም እያለህ እንዴት ታመሰግነዋለህ? ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ሳትችል፤ ከእርሱ ጋር ተጣብቀህ የምትኖረው እንዴት ነው? እንዴት ነው እንባ በሞላባቸው ዓይኖችህ ኢየሱስ ላይ ለማትኮር የምትችለው? ኢዮብ ያደረገውን አድርግ፡- «ተነሣ መጉናጸፈዎወን ቀደደ፤ ራሱንም ተሳጠ፤ በምድርም ላይ ተደፍቶ ሰገደ፤ እንዲህም ስለ፡- ራቁቴን ከእናቴ ማህጸን ወጥቻለሁ፤ ራቁቴንም ወደዚያ እመሰላለሁ፤ እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔርም ነሣ፤ የእግዚአብሔር ስም የተባረክ ይሁን » ኢዮብ 1+20-21።

የሚሰማህን በትክክል ለእግዚአብሔር ንገረው። ልብህን ለእግዚአብሔር አፍስስ። የሚሰማህን ስሜት ሁሉ አራግፍ። ኢዮብ ቀጥሎ ያለውን ቃል በተናነረ ጊዜ ያደረገው ይህንን ነው፡- «በስዚህ ከቶ ዝም ስወደም፤ በመንፈስ ጥንቀቅ እናገራለሁ፤ በነፍሴም ምሪት ስገረመርማለሁ» ኢዮብ 7+11። እግዚአብ

ክርስቲያኖች ዛሬ በእምዕሮ ውስጥ

የሚፈጽሙት በጣም የተሰመደ

ሰሐተት፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ ስንድ

ዓይነት ልምምድ መፈሰጋቸው ነው።

ሐር የራቀው በመሰለውም ጊዜ እንዲህ በማለት ጮኸ፡- «እኔ ብርቱ ነበርሁ፤ የእግዚአብሔር ወዳጅነት ቤቴን ይባርክ ነበር» ኢዮብ 29+4። እግዚአብሔር፤ ለጥርጣሬህ፤ ለቁጣህ፤ ለፍርሃትህ፤ ለሐዘንህ፤ ለግራ መጋባትህና ለጥያቄዎችህ መፍትሄ አለው።

ተስፋ የለሽ መሆንን በእግዚአብሔር ፊት መቀበልህ የእምነትህ መገለጫ ሊሆን መቻሉን አውቀሃል? ዳዊት በእግዚአብሔር በመታመንና ተስፋ በመቁረጥ መካከል ሆኖ እንዲህ በማለት ተናግሯል፡- «እጅግ ተጨንቄአለሁ ባልሁበት ጊዜ እንኳ፤ እምነቴን ጠብቄአለሁ።» መዝ. 116+10 ። እምነቴን ጠብቄአለሁ፤ እጅግ ተጨንቄአለሁ፤ የሚለው እነጋገር እርስ በርሱ የሚቃረን ይመስላል። የዳዊት ግልጥነት የሚያስገነዝበው፤ ጥልቅ እምነትን ነው። አንደኛ በእግዚአብሔር አመነ። ሁለተኛ እግዚአብሔር ጸሎቴን እንደሚሰማለት እርግጠኛ ሆነ። ሦስተኛ የተሰማውን እንዲናገር እግዚአብሔር እንደሚፈቅድለትና በማንኛውም ሁኔታ የሚወደው መሆኑን አመነ።

በእግዚአብሔር ማንነት- በማይለወጥ ባሕርይው ላይ አትኩር። ሁኔታዎች ምንም ይሁኑ ምን፤ አንተም ምንም ተሰማህ ምን፤ በእግዚአብሔር የማይለወጥ ባህርይ ላይ ተጣበቅ። እግዚአብሔር መልካም ነው፤ ይወደኛል፤ ከኔ ጋር አለ፤ ያለሁበትን ሁኔታ ያውቃል፤ ይጠነቀቅልኛል፤ ለሕይወቴ መልካም ዕቅድ አለው፤ እያልክ ስለ እግዚአብሔር የምታውቀውን ዘላለማዊ እውነት ለአንተነትህ አስታውሰው። ቪ. ሬይመንድ ኤድማን የተባሉ ጸሐፊ እንዲህ ብለዋል፡- «እግዚአብሔር በብርሃን የነገረህን ነገር በጭለማ አትጠራጠረው።»

ሕይወቴ እንዳልነበረ በሆነና እግዚአብሔርም ዝም ባለው ጊዜ፤ ኢዮብ እግዚአብሔርን የሚያመሰግንባቸው ነገሮች ነበሩት፡-

- መልካምና አፍቃሪ መሆኑ ኢዮብ 10+12።
- ኃያል መሆኑ ኢዮብ 42+2፤ 37+5 ፤ 23።
- የሕይወቴን ዝርዝር ነገሮች ሁሉ የሚመለከት መሆኑ ኢዮብ 23+10።
- ማንኛውንም ነገር የሚቆጣጠር መሆኑ ኢዮብ 34+13።
- ለሕይወቴ እቅድ ያለው መሆኑ ኢዮብ 23+14።
- የሚያድነው መሆኑ ኢዮብ 19+25።

እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ የሚጠብቅ መሆኑን እመን። መንፈሳዊ ድርቀት በሚሰማህ ጊዜ፤ በስሜትህ ሳይሆን፤ ትዕግሥት በተሞላበት ሁኔታ

በእግዚአብሔር ተስፋ ተማመን። ከፍ ወዳለ የእምነት ደረጃ እያሸጋገረህ መሆኑንም ተረዳ። በስሜት ላይ የተመሠረተ ወዳጅነት ሥር የለውም።

ስለዚህ በችግር አትቸገር። ሁኔታዎች የእግዚአብሔርን ባሕርይ አይቀይሩትም። የእግዚአብሔር ጸጋ አሁንም በሙሉ ብርታቱ አለ። ልብ ባትለውም እንኳን አሁንም ለአንተ ነው። ኢዮብ፣ በማይመቹ ሁኔታዎች ውስጥ ሆኖ እንኳን በእግዚአብሔር ቃል ላይ በመጽናት እንዲህ አለ፡- «ክሐፍ ከወጣው ቃል አልራቅሁም፤ የአንደበቱን ቃል ከሰሰት እንጀራዬ አብጠጤ ይካለሁ» ኢዮብ 23+12።

ሁኔታዎች ትርጉም የለሽ በሆኑ ጊዜ ኢዮብ በታማኝነት እንዲጸና ያደረገው፣ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያለው እምነት ነው። ስቃይ ውስጥ ቢሆንም እምነቱ ጠንካራ በመሆኑ፡- «በገደለኝም እንኳ በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ» ኢዮብ 13+15 ብሏል።

እግዚአብሔር የተወሀ መስሎ ቢሰማህም እንኳን፣ በእርሱ ማመንህን ከቀጠልክ፣ እጅግ ጥልቅ በሆነ መንገድ ታመልከዋለህ።

እግዚአብሔር ያደረገልህን አስታውስ። እግዚአብሔር ሌላ ምንም ተጨማሪ ነገር ባያደርግልህም እንኳን፣ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ለአንተ ከፈፀመው ሥራ የተነሣ፣ በቀሪ ሕይወትህ ሁል ጊዜ ልታመልከው ይገባል። የእግዚአብሔር ፊደል ስለ አንተ ሞቷል። የአምልኮህ ትልቁ ምክንያት ይህ ነው።

የሚያሳዝነው ነገር፣ እግዚአብሔር በኛ ምትክ ያደረገውን የአስጨናቂ መስዋዕት ዝርዝሮች መርሳታችን ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ፣ ከመስቀሉ በፊት እንኳን፣ ልብሱ ተገፎ እርቃኑን ሆኗል፤ መልኩ እስኪጠፋ ድረስ ተደብድቧል፤ ተገርፏል፤ ተዋርዷል፤ ተቀልዶበታል፤ የሾህ አክሊል ደፍቷል፤ በንቀት ተተፍቶበታል።

በጨካኞች ውርደትና መላገጥ ደርሶበታል፤ ለእንስሳት የተገባ ያህል ክብር

እንኳን አላገኘም። ደሙ በመፍ ለሱ ምክንያት ህሊናውን ለመሳት ጥቂት ሊቀረው፣ ለሽክም የማይመቹ ቸውን ግዙፍ መስቀል ተሸክሞ ተራራ እንዲወጣ ተገዷል፤ መስቀል ላይ በምስማር ተቸንክሯል፤ በዝግታና በስቃይ እንዲሞት

እግዚአብሔር የተወሀ መስሎ

ቢሰማህም እንኳን፣ በእርሱ

ማመንህን ከቀጠልክ፣ እጅግ ጥልቅ

በሆነ መንገድ ታመልከዋለህ።

ተደርጓል። ደሙ ከውስጡ በመሟጠጥ ላይ እያለ፣ በዙሪያው ያውካኩ የነበሩ ሰዎች አምላክ ነኝ ማለቱን በመገዳደር በስቃይ አሾፋቸው።

በዚህ ሁኔታ የሰዎችን ሁሉ ኃጢአትና በደል የራሱ ባደረገበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር ያን አስከፊ ትእይንት ላለመመልከት ፊቱን ወደ ሌላ መለሰ። ያኔ ኢየሱስ ከስቃይ ክብደት የተነሣ «አምላኬ፣ አምላኬ ለምን ተውከኝ?» አለ። እንዲያ ካለው የስቃይ ሞት አራሱን ሊያድን ይችል ነበር። ያን ቢያደርግ ኑሮ ግን ሊያድንህ አይችልም።

ያኔ የነበረውን አስከፊ ጭላማ ቃላት ሊገልጡት አይችሉም። ለምንድነው እግዚአብሔር እንዲያ ያለውን በጣር የተሞላ የግፍ ሥራ የፈቀደውና በዝምታ የተመለከተው? ዘላለምን በሲኦል እንዳታሳልፍ አንተን ለማዳንና የዘላለም የክብሩ ተካፋይ እንድትሆን ነው! መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን፣ ኃጢአት የለበሰን እርሱን እግዚአብሔር ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው» 2ቆሮ. 5+21።

እንተ የሁሉም ነገር ባለቤት ትሆን ዘንድ፣ ኢየሱስ ሁሉን ነገር ተወ። ለዘላለም ትኖር ዘንድ ሞተ። ይህ ብቻ የሁል ጊዜ ምስጋናና አምልኮህ የሚገባው ነገር ነው። ከእንግዲህ እግዚአብሔርን የማመለከት ነገር ምን አለ ብለህ ልትጠይቅ አይገባም።

አሥራ አራተኛ ቀን

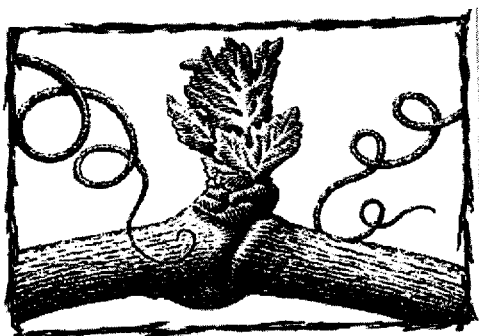
ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ሳሳላሰለው የሚገባ ጉዳይ፡- የሚሰማኝ ምንም ይሁን ምን እግዚአብሔር እውን ነው።

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «እግዚአብሔር ከቶ አወተውህም፣ በፍጹም አወጥሰህም ብሎአልና» ዕብ. 13+5።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር የራቀኝ በሚመስለኝ ጊዜ፣ እንዴት ነው እርሱ ከኔ ጋር ያለ በመሆኑ እውነት ላይ ለማትኮር የምችለው?

ዓለማ ቁጥር 2

የተበጀኸው ለእግዚአብሔር ቤተሰብነት ነው

እኔ የወይን ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ።

ዮሐ. 15÷5

እንዲሁም እኛ ብዙዎች ስንሆን ባክርስቶስ ስንድ ..

ስካል ነን። እያንዳንዳችን የሲባው ብልት ነን።

ሮሜ 12÷5

ለእግዚአብሔር ቤተሰብነት ተበጅተሃል

ሁሉ ነገር በእርሱና በእርሱ የሚኖር እግዚአብሔር ብዙ
ወጪዎችን ወደ ከብር በማምጣት፣ የድነታችውን መሥራች
በመከራ ፍጹም ሲያደርገው የተገባ ነበር።

ዕብ. 2-10

የእግዚአብሔር ወጪዎች ተብለን እንድንጠራ ሕዝ ስትረፍርፍ ያፈሰሰውን
ፍቅር ምንኛ ታሳቅ ነው! እኛም እንዲሁ ነን።

1ዮሐ. 3-1

ለእግዚአብሔር ቤተሰብነት ተበጅተን ነበር።

እግዚአብሔር ቤተሰብ ይኖረው ዘንድ ስለሚፈልግ፣ የዚያ አባል ትሆን
ዘንድ ነው የፈጠረህ። ከመወለድህ በፊት እግዚአብሔር ለሕይወትህ
ካቀደልህ ዓላማዎች ይህ ሁለተኛው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ባጠቃላይ፣
እግዚአብሔር የሚወደውን፣ የሚያከብረውንና ከእርሱ ጋር ለዘላለም
የሚነግሠውን ቤተሰብ በመገንባት ላይ መሆኑን ይተርካል። እንዲህ
ይላል፡- «በሕይወትህ ከርስተስ ወጪዎች እንሆን ዘንድ፣ እንደበገ ፈቃዱ ስለቀደሞ
ወሰነኝ» ኤፌ. 1-5።

እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ፣ ለግንኙነቶች ከፍተኛ ዋጋ ይሰጣቸዋል።
በባህርይው ግንኙነት ፈላጊ ስለሆነ፣ እራሱን ከቤተሰባዊ አጠራር ጋር
ያዛምዳል - አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ በማለት። ሥላሴ እግዚአብሔር
ከራሱ ጋር ያለው ግንኙነት ነው። ፍጹም በሆነ ግንኙነታዊ አሠራር
ሀብር የተሟላ ምሳሌ ስለሆነ፣ እንደምታውን ልናጠና ይገባል።

እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ከራሱ ጋር አፍቅሯዊ በሆነ ግንኙነት ባለኖረ
ብቸኛ ሆኖ አያውቅም። ቤተሰብ የግድ አላስፈለገውም ነበር። ነገር ግን
እኛን ለመፍጠር፣ ወደ ቤተሰቡ ሊያስገባንና ካለው ሁሉ ሊያካፍለን ወደ
ደና አንድ እቅድ ነደፈ። ይህ ድርጊቱ እግዚአብሔርን በጣም ያስደስተ

ዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «የፍጥረቱ በኩሪት እንደገሰገሰ በገዛ ፈቃዱ በእውነት ቃል ወለደን» ያዕ. 1+18።

በክርስቶስ ስናምን፣ እግዚአብሔር አባታችን ይሆናል፤ እኛም ልጆቹ እንሆናለን። ሌሎቹ አማኞች ወንድሞችና እህቶቻችን፣ ቤተክርስቲያን ደግሞ መንፈሳዊ ቤተሰባችን ትሆናለች። የእግዚአብሔር ቤተሰብ፣ ያለፉትን፣ አሁን ያሉትንና የወደፊቶቹን አማኞች ሁሉ ይጨምራል።

ማንኛውም ሰብዓዊ ፍጡር በእግዚአብሔር ነው የተፈጠረው፣ ሁሉም ግን የእግዚአብሔር ልጆች አይደሉም። ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብነት የመቀላቀያው ብቸኛ መንገድ፣ ወደ ቤተሰቡ ዳግም መወለድ ነው። በተዳማዊ ልደትህ ዓማካይነት የሰብዓዊው ቤተሰብ አባል ሆነሃል። የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል የምትሆነው ግን፣ በዳግም ልደት አማካይነት ነው። እግዚአብሔር፡- «በሐያው ተስፋ በሚሆን ስደስ ልደት፣ እንዲሁም በሰማይ ሰማይጠፋ፣ ሰማይበላሽና ሰማይሰወጥ ርስት እንደገና ወለደን» 1ኢጥ. 1+3-4።

ለእግዚአብሔር ቤተሰብነት የሚቀርበው ጥሪ ወይም ግብዣ፣ አጠቃላይ ነው፣ ማር. 8+34፤ የሐዋ. 2+21፤ ሮሜ 10+3፤ 2ኢጥ. 3+9። አንድ ቅድመ ሁኔታ ግን አለበት፤ በኢየሱስ ማመን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

«ሁላችሁም በክርስቶስ ሲያስቡ በማመን የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ» ገላ. 3+26።

መንፈሳዊው ቤተሰብህ ዘላለማዊ ስለሆነ፣ ከሥጋዊው ቤተሰብህ ይልቃል። ምድራዊዎቹ ቤተሰቦቻችን ከእግዚአብሔር የተሰጡን ድንቅ ስጦታዎች

ናችው። ነገር ግን ጊዜያዊና ተሰባሪ፣ እንዲሁም በፍቺ ምክንያት፣ በቦታ ርቀት፣ በእርጅና፣ እና በማይቀረው ሞት ሳቢያ ይበታተናሉ። በአንጻሩ ግን፣ መንፈሳዊው ቤተሰባችን፣ ማለት ከሌሎች አማኞች ጋር ያለን ግንኙነት፣ ለዘላለም ይኖራል። ከሥጋ ዝምድና ይልቅ፣ የጠነከረ ህብረትና ዘላለማዊ መተላለር ያለው ነው። ጳውሎስ፣ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ዘላለማዊ ዓላማ ቆም ብሎ ባሰበ ቁጥር፣ ምስጋና ከውስጡ ይፈነቅለውና እንዲህ ይላል፡- «በዚህ ምክንያት በሕዝ ፊት እንበረከካለሁ፤ ከእርሱም በሰማይና በምድር ያለ ቤተሰብ ሁሉ ስያሜ ይገኛል» ገላ. 3+14-15።

የእግዚአብሔር ቤተሰብ የመሆን ጥቅሞች

ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብነት በመንፈስ በተወለድህበት ቅጽበት አስገራሚ የልደት ስጦታዎች ተለግሰውሃል። እነሱም፣ የቤተሰብ ስም፣ ቤተሰባዊ መመሳሰል፣ ቤተሰባዊ መብቶችና ጥቅሞች፣ ቤተሰባዊ ቀረቤታ፣ እና የቤተሰብ

ሀብት ውርስ 1ዮሐ. 3+1፤ ሮሜ 8+17 ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ፊጅም ስለሆነህ እግዚአብሔር ጠረሽ አድርገሃል» ገላ. 4+7።

አዲስ ኪዳን ትልቅ ትኩረት የሚሰጠው

ለተተረፈረፈው «ውርሳችን» ነው። እንዲህ በማለት ነው የሚገልጥልን፡- «አምሳኬም እንደ ባለጠገነቱ መጠን የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክርስ

መንፈሳዊ ቤተሰብህ
ዘላለማዊ ስለሆነ፤ ከሥጋዊው
ቤተሰብህ ይልቃል ።

ቶስ ሲያሰሩ ይሞላባችኋል» ፊልጵ. 4+19።

የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችን ከቤተሰቡ ሀብት እንካፈላለን። በምድር ላይ እያለን፡- «የጸጋው ... ባለጸጋነት ... በገነት ... ትእግስት ... ክብር ... ጥበብ ... ጋይል... እና ምህረት» ኤፌ. 1+7፤ ሮሜ 2+4፤ 9+23፤ 11+33፤ ኤፌ. 3+16፤ 2+4 ተሰጥቶናል። በዘላለም ሕይወት ግን ከዚህም የበለጠ ነገር እንወርሳለን።

ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡- «በቀዳሳ ክንድ ያለውን ክብር የሆነውን የርስቶን ባለጠገነት ምን እንደሆነ ታውቆ ዘንድ» ኤፌ. 1+18። ውርሱ በትክክል ምንን ያካትታል? አንደኛ፤ ከእርሱ ጋር ለዘላለም ለመኖር ወደ እግዚአብሔር እንሄዳለን 1ተሰ. 5+10፤ 4+17። ሁለተኛ፤ ክርስቶስን እንድንመስል ፍፁም እንለወጣለን 1ዮሐ. 3+2፤ 2ቆሮ. 3+18። ሦስተኛ፤ ከበሽታ፣ ከሞትና ከስቃይ ሁሉ ነፃ እንሆናለን ራእይ 21+4። አራተኛ፤ እንሸለማለን፤ የአገልግሎት ሥልጣንም ይሰጠናል ማር. 9+14፤ 10+30፤ 1ቆሮ. 3+8፤ ዕብ. 10+35፤ ማቴ. 25+21-22። አምስተኛ፤ ከክርስቶስ ክብር እንካፈላለን ሮሜ 8+17፤ ቆላ. 2+14፤ 2ጢሞ. 2+12፤ 1ጴጥ. 5+1። እንዴት ያለ አስደናቂ ውርስ ነው! ልትገምተው ከሚቻልህ በላይ ሀብታም ነህ።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እንዲያውም በሰማይ ለማይጠፋ፤

ለማይበላሸና ለማይበዛጥ ርስት እንደገና ወለደን » 1ጴጥ. 1+5። ይህ የሚያስ ረዳው፤ ዘላለማዊው ውርስህ፤ በዋጋ ሊተመን የማይቻል፤ ጌታህ፤ ቋሚ፤ እና የተጠበቀ መሆኑን ነው። ማንም ሊወስድብህ አይችልም፤ በጦርነት፤ በችግር፤ ወይም በተፈጥሮ አደጋ አይጠፋም። ይህ በጡረታ ጊዜ የሚገኝ ጥቅም ሳይሆን፤ ልትጠብቀውና ልትጥርለት የሚገባ ዘላለማዊ ውርስ ነው ።

ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- «የምታደርጉትን ሁሉ ስለሰው ሳይሆን ስፒሪት እንደምታደርጉት ቀጥራችሁ በመብል ልባችሁ አድርጉት። ከፒተ ዘንድ እንደብድረት የምትቀበሉት ርስት እንዳለ ታውቃላችሁና የምታገለግሉት ፒተ ክርስቶስ ነው» ቆላ. 3+23-24። ጥሩ ጥሪት ይዞ ጡረታ መውጣት የአጭር እይታ ግብ ነው። ከዘላለም አንጻር ነው መኖር ያለብህ።

ጥምቀት፤ ከእግዚአብሔር ቤተሰብ ጋር አንድ መሆን

የመልካም ቤተሰብ አባላት በቤተሰቦቻቸው ይኮራሉ፤ የቤተሰቡ አባላት ተብለው ቢጠሩም አያፍሩም፡፡ የሚያሳዝነው ግን፤ ኢየሱስ እንዳዘዘው

አሥራ አምስተኛ ቀን በጥምቀት ዓማካይነት እራሳቸውን ከመንፈሳዊው ቤተሰባቸው ጋር በግልጽ ያላመሳሰሉ ክርስቲያኖች ገጥመውኛል፡፡

ለእግዚአብሔር

ቤተሰብነት

ተበጅተሃል

ጥምቀት፤ ሊዘገይ ወይም ሊተላለፍ የማይገባውና

አማራጭ የሌለው ሥርዓት ነው፡፡ ሥርዓቱ ወደ

እግዚአብሔር ቤተሰብነት መጨመርህን ያመለክታል፡፡

«የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል በመሆኔ አላፍርም»

ማለትህን በግልጽ ለዓለም ያውጃል፡፡ ተጠምቀሃል? ቤተሰቡ ሁሉ ይህን ውብ ሥርዓት ይፈፅሙ ዘንድ ኢየሱስ፤ «*ስለዚህ ሂደትና ሕዝቦችን ሁሉ በሕብ፤ በወጪደና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው*» ማቴ. 18÷19 በማለት አዘነ፡፡

ኢየሱስ የሰጠው ታላቅ ተልዕኮ ወንጌልን ለመስበክና ለማነጽ የሚሰጠውን ያህል፤ ለጥምቀት ታላቅ ሥፍራ መሰጠቱ ለምንድነው? እያልኩ ለብዙ ዓመታት ስጠይቅ ቆይቻለሁ፡፡ ለምንድነው ጥምቀት በጣም ጠቃሚ የሆነው? በኋላ የተገነዘብኩት ነገር፤ እግዚአብሔር ለሕይወትህ ያለው ሁለተኛ ዓላማ፤ ማለት በዘላለማዊው የእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ የመሳተፍህ ተምሳሌት ስለሆነ መሆኑን ነው፡፡

ጥምቀት ብዙ ትርጉም አለው፡፡ እምነትህን እንዲሁም የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ተካፋይነትህን የሚያውጅ፤ የእሮጌውን ሕይወትህን ሞት በተምሳሌ ትነት የሚገልጥና በክርስቶስ ያገኘኸውን አዲስ ሕይወት የሚያረጋግጥ ነው፡፡ ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብነት የመጨመርህ ደስታ በዓልም ነው፡፡

ጥምቀትህ የመንፈሳዊው እውነት አካላዊ ምስል ነው፡፡ እግዚአብሔር ወደ ቤተሰቡ ባስገባህ ጊዜ የሆነውን ነገር ይወክላል፡- «*ይሁዳ ወይም፤ የገሪክ ሰዎችም ብንሆን፤ ባሪያ ወይም ነጻ ሰዎች ብንሆን ፤ እኛ ሁላችን ሕንድ ሕንድ ሕንድንሆን በሕንድ መንፈስ ተጠምቀናልና ፤ ሁላችንም ሕንድን መንፈስ ሕንድንጠጣ ተሰጥቶናል*» 1ቆሮ. 12÷13፡፡

በክርስቶስ ማመንህ እንጂ፤ ጥምቀት የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካል አያደርግህም፡፡ በልብህ ያደረግከውን ውስጣዊ ቃል ኪዳን አንደ ጋብቻ ቀለበት በገህድ የሚያመለክት ማስታወሻ ነው፡፡ የአዲሱ ሕይወትህ ጅማራ መግለጫ እንጂ፤ በመንፈሳዊ ሕይወትህ እስክታድግ ድረስ የምታቆየው ጉዳይ

አይደለም።

አዲስ ኪዳን ውስጥ እንደምናነበው፣ ሰዎች እንዳሙኑ ወዲያው ነበር የሚጠመቁት። በጳንጠቆስጤ ዕለት 3000 ሰዎች ክርስቶስን እንደተቀበሉ ተጠምቀዋል። በሌላ ሥፍራ ደግሞ አንድ ኢትዮጵያዊ ባለሥልጣን በክርስቶስ ባመነ ጊዜ እዚያው ተጠምዷል። ጳውሎስና ሲላስ የፊሊጵስጮችን የወህኒ ኃላፊና ቤተሰቡን በእኩል ለባት አጥምቀዋቸዋል። የዘገየ ጥምቀት አዲስ ኪዳን ውስጥ አልነበረም። በክርስቶስ ላለህ እምነት እንደ መግለጫነት የሚያገለግል ውን ጥምቀት አላከናወንህ እንደሆን፣ ኢየሱስ እንዳዘዘው በቶሎ ተጠመቅ።

የሕይወት ትልቁ ዕድል

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ሰዎችን የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሰዎች ከአንድ ቤተሰብ ናቸው፤ ለሰዚህ ሲየሱስ ወንድሞች ብሎ ሲጠራቸው አያፍርም»

ዕብ. 2 + 11። ይህ አስደናቂ እውነት ወደ ውስጥህ ይዝለቅ፤ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካል ነህ። ኢየሱስ ስለ ሚቀድስህም፤ እግዚአብሔር በአንተ ይኮራል! እንዲህ የሚሉት የኢየሱስ ቃላት ትክክል ናቸው፡-

«በእኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ አያመለከተ

እንዲህ ስለ እናቱና ወንድሞቹ እነዚህ ናቸው፤ በሰማይ ያለውን የሐዘን ፈቃድ

የሚያደርግ ዙሉ፤ ወንድሟ፤ እህቷና እናቷም ነው» ማቴ. 12+49-50። የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል መሆን ከሁሉ የላቀ ከፍተኛ ክብርና ታላቅ ዕድል ነው።

የማትጠቅም እንዲሁም የማትወደድ ሊመስልህና ዋስትና የሌለህ ሆኖ በተሰማህ ቁጥር የማን መሆንህን አስታውሱ።

የእግዚአብሔር ቤተሰብ

አባል መሆን ከሁሉ የላቀ

ከፍተኛ ክብርና ታላቅ

ዕድል ነው።

አሥራ አምስተኛ ቀን

ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ላሳሳለው የሚገባ ጉዳይ፡- ለእግዚአብሔር ቤተሰብነት ነው የተበጀሁት፡፡

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «በኢየሱስ ክርስቶስ ፊጆች እንሆን ዘንድ እንደበገ ፈቃዱ ስለቀደሞ ወሰነን» ኤፌ. 1፡5፡፡

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- ሌሎች አማኞችን እንደ ቤተሰቤ አባላት መመልከትን ልጀምር የምችለው እንዴት ነው ?

ዋናው ነገር

ያሰኝን ሁሉ ሰደሆች ብሰጥ፤ ለውነቱም እንዲቃጠል ስንሳት
ብዳርገ፤ ፍቅር ገን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም፡፡

1ቆሮ. 13፡3

ይህም ፍቅር በትእዛዛቱ መሠረት እንመሳለሰ ዘንድ ነው፡፡
ትእዛዙም ከመጀመሪያ እንደሰማችሁት በፍቅር እንድትኖሩ ነው፡፡

2ዮሐ. 1፡6

የሕይወት ዋና ነገር ፍቅር ነው፡፡

እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ፤ በምድር ላይ እንድትማረው የሚፈልገው
ከሁሉ የሚበልጥ ነገር ማፍቀርን ነው፡፡ ይበልጥ አርሱን የምንመስለውም
በማፍቀር ነው፡፡ በመሆኑም ፍቅር፤ እሱ የለጠን ትእዛዞች ሁሉ መሠረት
ነው፡፡ «ሕገ ሁሉ በሕንድ ቃል ተጠቃሱአል፤ ይኸውም፤ <ባልንጀራህን እንደ ራሱህ
ውደድ > የሚል ነው» ገላ. 5፡14፡፡

ራስ ወዳድ ሳይሆኑ ሌላን መውደድን መማር ቀላል አይደለም፡፡ ራስ ወዳ
ድነት ባህርያችን ነው፡፡ ለዚህ ነው ራስን አለመውደድ ዕድሜያችንን ሁሉ
የምንማረው ነገር ሆኖ የተሰጠን፡፡ እግዚአብሔር ሰውን ሁሉ እንድናፈቅር
በተለይ ግን በእርሱ ቤተሰብ ውስጥ ያሉ ሌሎች ሰዎችን ማፍቀርን እንድንማር
ይፈልጋል፡፡ ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፤ የሕይወትህ ሁለተኛ ዓላማ ይህ
ነው፡፡ ጴጥሮስ እንዲህ ይለናል፡- «ወንድሞችን ውደዱ» 2ኢጥ. 2፡17፡፡ ጳውሎስም
እንዲህ በማለት ይህን አባባል ያጎላዋል፡- «ለበዚህ ዕድሉ ነገስ ስለሰው ሁሉ፤
በተለይም ስንዝታ ቢተሰቦች መልካም እናደርገው» ገላ. 6፡10፡፡

ለምንድነው እግዚአብሔር ለሌሎች አማኞች የተለየ ፍቅርና ትኩረት እንድ
ንሰጥ አጥብቆ የሚያዘን? ለምንድነው በቅድሚያ እነርሱ ሊወደዱ የሚገባቸው?
ምክንያቱም ቤተሰብ ከሌላ ነገር ይልቅ፤ እርስ በርስ በመዋደድ ዓማካይነት

ይህ የሚያመለክተው ከሰዎች ጋር ያሉን ግንኙነቶች፣ ከሌሎች ሥራዎች ጋር የተዳመሩ የሕይወታችን እንደ ክፍል መሆናቸውን ነው። እግዚአብሔር ግን ግንኙነቶች የፍቅር ሁለንተና ናቸው ይላል።

ከአሥርቱ ትእዛዛት አራቱ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ይመለከታሉ። ስድስቱ ግን ከሰዎች ጋር የሚኖሩን ግንኙነቶች ናቸው። በዚህ ሁኔታ አሥሩም ግንኙነቶችን ነው የሚመለከቱት። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ዋና የሆነውን ነገር በሁለት ዐረፍተ ነገሮች አጠቃልሎታል፤ እግዚአብሔርን ውደድ፣ ሰዎችን ውደድ። «*ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍህ በፍጹም ሐሳብህም ውደድ። ይህ የመጀመሪያውና ከሁሉ የሚበልጠው ትእዛዝ ነው። ሁለተኛውም ያንኑ ይመስላል፤ ይህም <ጉረበትህን እንደረሰህ ውደድ> የሚለው ነው። ሕገና ነቢያት በመሉ በእነዚህ ሁለት ትእዛዛት ላይ የተንጠሰጠሉ ናቸው» ማቴ. 22+37-40። እግዚአብሔርን ማፍቀርን ከተማርክ በኋላ (አምልኮ)፣ ሌሎችን ማፍቀርን መማር፣ የሕይወትህ ሁለተኛ ዓላማ ይሆናል።*

በሕይወትህ ቅድሚያ ልትሰጣቸው የሚገቡ ነገሮች፣ የምታገኛቸው ስኬቶች ወይም የምታከማቸው ሀብት ሳይሆኑ፣ ከሌሎች ጋር ያለህ ህብረት ወይም ግንኙነት ነው። ለምንድነው ታዲያ ግንኙነታችን በጣም ውሉን እንዲሆን የምናደርገው? የሥራ ጫና በሚበዛበን ጊዜ፣ ግንኙነታችንን ማላላት እንጀምራለን። የወዳጅነት ግንኙነቱ የሚጠይቀውን ጊዜ፣ ጉልበትና ትኩረት እናሳጥረዋለን። የእግዚአብሔር ዋና ነገር፣ አስቸኳይ በሆነ ነገር ይተካል።

የሥራ ብዛት የግንኙነቶች ዋና ጠላት ነው። ለኑሯችን የሚያስፈልገንን ነገር በማግኘት ተግባር በመያዝ፣ በሥራ፣ ዕዳዎችን በመክፈልና፣ እነዚህ የሕይወት ዋና ነገሮች የሆኑ ይመስል የእነርሱን እቅዶች በማከናወን ሂደት እንጠመዳለን። አይደሉም። የሕይወት ዋና ነገር፣ እግዚአብሔርን እና ሰውን መውደድን መማር ነው። ሕይወት ሊቀነስ ፍቅር፣ ይሆናል ባዶ (ዜሮ)።

ፍቅር ለዘላለም ይኖራል። ፍቅርን የመጀመሪያ ነገራችን እንድናደርገው እግዚአብሔር የሚነግረን ዘላለማዊ ስለሆነ ነው። «*እንገዲህ እምነት፣ ተስፋ፣ ፍቅር፣ እነዚህ ሦስቱ ዘንተው ይኖራሉ፤ ከእነዚህ የሚበልጠው ፍቅር ነው» 1ቆሮ. 13+13።*

ፍቅር ቅርስ ያኖራል። በምድር ላይ የምትተው ቀጣይ ተጽዕኖ፣ ሀብትህ ወይም ስኬትህ ሳይሆን፣ ለሌሎች የምታደርገው ነገር ነው። ማዘር ቴሬዛ የተባሉ ምግባረ ለናይ ሴት እንዲህ ብለዋል፡- «*የናው ነገር የምታደርገው ሳይሆን፣ በድርጊትህ ውስጥ የምትጨምረው የፍቅር መጠን ነው »። ፍቅር የማይጠፋ ቅርስ ምስጢር*

ነው።

ብዙ ሰዎች በሚሞቱበት ጊዜ እመኝታቸው አጠገብ ሆኜ የሚሉትን የማዳመጥ እድል ገጥሞኛል። ሰዎች ዘላለም መግቢያ ጫፍ ላይ ሲደርሱ፣ ቆም ብለው፣ «ዲፐሎማቶችን አምጡ፣ አንድ ጊዜ ልመለከታቸው እፈልጋለሁ። ሽልማቶቼንና ሜዳሊያዎቼን፣ የተሸለምኩትን የወርቅ ሰዓት አሳዩኝ» ሲሉ አልሰማሁም። ምድራዊ ሕይወት በሚያበቃበት ጊዜ በዙሪያቸው ቁሳቁሶችን አይደረድሩም። በዙሪያችን እንዲሆኑልን የምንፈልጋቸው፣ የምናፈቅራቸውና ከእኛ ጋር ግንኙነት ያላቸው ሰዎች ናቸው።

ሕይወት እራሱ ግንኙነት ነው። ይህን ሁላችንም የምንረዳው፣ በፍፃሜያችን

ሕይወት እራሱ
ግንኙነት ነው።

ወቅት ነው። ጥበብ የሚሆነው ግን፣ ይህን እውነት ሳይዘገይ ቶሎ መማሩ ነው። እንደ ግንኙነት ዋና ጉዳይ የሌለ መሆኑን ለመረዳት እስከ መሞቻህ ጊዜ አትጠብቅ።

በፍቅራችን እንመዘናለን። ፍቅርን

መማርን የሕይወታችን ግብ ልናደርግ የሚገባን ሦስተኛ ምክንያት፣ በዘላለም ሕይወት ወቅት የምንመዘንበት በመሆኑ ነው። እግዚአብሔር መንፈሳዊ እድገትህን ከሚመዝገባቸው መንገዶች አንዱ፣ የግንኙነትህ ዓይነት ነው። በመንግሥተ ሰማያት፡- «ለለ ሥራህ፣ ባንክ ውስጥ ስላለህ ገንዘብና ስለ ትርፍ ጊዜ መዝናኛዎችህ ንገረኝ» አትባልም። ይልቁንም ለሌሎች፣ በተለይም ለችግረኞች ስላደረግላቸው ነገር ነው የሚትጠየቀው ማቴ. 25÷34-46። እርሱን የመውደጃው መንገድ፣ ቤተሰቦቹን መውደድና የሚያስፈልጋቸውን ነገር ማድረግ መሆኑን ኢየሱስ እንዲህ በማለት ገልጧል፡- «እውነት እባችኋለሁ፣ ከእነዚህ እነስተኛ ከሆኑት ወንድሞች ስለንደ ያደረጋችሁት፣ ስለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው ይባቸዋል» ማቴ. 25÷40።

ወደ ዘላለም ስትሻገር ሁሉንም ነገር ትተኸው ነው የምትሄደው። ይዘኸው የምትሄደው ነገር ቢኖር ባሕርይህ ነው። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ የሚለው፡- «የሚጠቀመውስ በፍቅር የሚገለጥ እምነት ብቻ ነው» ገላ. 5÷6።

ይህን ካወቅህ፣ ታደርገው ዘንድ የምመክርህ ነገር ይህ ነው። ሁል ጊዜ ጠዋት ከእንቅልፍህ ስትነቃ፣ አልጋህ ሥር ተንበርክከህ ወይም ጫፉ ላይ ተቀምጦህ እንዲህ በማለት ጸልይ፡- «እግዚአብሔር ሆይ! በዛሬው ዕለት ምንም ላድርግ ምን፣ አንተን በማፍቀርና ሌሎች ሰዎችን በማፍቀር ጊዜዬን ስለማ ሳለፌ እርግጠኛ ለመሆን አፈልጋለሁ። ምክንያቱም ሕይወት እራሱ ማፍቀር ነው። ይህን ዕለት በከንቱ ላሳልፈው አልፈልግም»። በከንቱ የምታሳልፈው

ከሆነ፤ ለምንድነው እግዚአብሔር ሌላ ቀን የሚሰጥህ?

የፍቅር የላቀ መገለጫ ጊዜ ነው።

የነገሮች ጠቃሚነት የሚለካው፤ ለነገሮቹ በምንመድበው የጊዜ መጠን ነው። ለአንድ ነገር ብዙ ጊዜህን በሰጠህ ቁጥር፤ ያ ነገር ለአንተ ያለውን ፋይዳና ጠቃሚነት ይበልጥ ትገልጣለህ። አንድ ሰው ቅድሚያ የሚሰጠው አንዴት ላሉ ነገሮች መሆኑን ለማወቅ ከፈለክ፤ የጊዜ አጠቃቀሙን በደንብ ተመልከት።

ጊዜ ተወስኖ የተሰጠህ በመሆኑ፤ ከሁሉ የበለጠ ክቡር ስጦታ ነው። ባለህ ገንዘብ ላይ ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ትችላለህ። ባለህ ጊዜ ላይ ግን ለመጨመር አትችልም። ለአንድ ሰው ጊዜህን ስትሰጠው፤ እንደ ገና የማታገኘውን የሕይወትህን አንድ ክፍል መስጠትህ ነው። ጊዜህ ሕይወትህ ነው። ለዚህ ነው ለአንድ ሰው የምትሰጠው ትልቅ ነገር፤ ጊዜ የሚሆነው።

ግንኙነቶች ጠቃሚ ናቸው ማለቱ ብቻ በቂ አይደለም። ለግንኙነቶቹ ጊዜ በመመደብ የአባባላችንን እውነትነት ማረጋገጥ አለብን። ቃላት ብቻቸውን ፋይዳ የላቸውም። «ልጆቼ ሆይ፤

በተገባርና በእውነት እንጂ፤ በቃልና በአንደበት

ብቻ ስንዋደድ» 1ዮሐ. 3፡18።

ግንኙነቶች ጊዜና ጥረት ይጠይቃሉ።

ለአንድ ሰው የምትሰጠው

ትልቅ ነገር ጊዜህ ነው።

የፍቅር ፍሬ ነገር፤ ለሌሎች የምናስበው፤

የምናደርገው ወይም የምንለግላቸው ነገር

ላይሆን፤ ከእኛነታችን የምንሰጣቸው መጠን ነው። ወንዶች በተለይ ይህ ነገር አይገባቸውም። ብዙዎቹ እንዲህ ብለዋል፡- «የሚስቴና የልጆቼ ነገር አይገባኝም። የሚፈልጉትን ነገር ሁሉ እሰጣቸዋለሁ። ከዚህ ይበልጥ ምን ይፈልጋሉ?»። ቤተሰቦችህ አንተን ይፈልጋሉ! ዓይኖችህን፤ ጆሮዎችህን፤ ጊዜህን፤ አስተውሎትህን፤ መገኘትህን፤ ትኩረትህን፤ ባጠቃላይ ጊዜህን ይፈልጋሉ። ይህን ምንም ሊተካው አይችልም።

ተወዳጁ የፍቅር ስጦታ እንቁ፤ አበባ ወይም ቸኮሌት አይደለም። ክልብ የሆነ ትኩረት ነው። ፍቅር እራስህን እስክትረላ ድረስ በተፈቃሪው ላይ እንድ ታተኩር ያደርግሃል። «በጣም ክቡር ንብረቴ የሆነውን ጊዜዬን እስክሰጥህ ድረስ እፈቅርሃለሁ» ማለት ነው፤ ትኩረት። ጊዜህን በምትሰጥበት ጊዜ ሁሉ መሥዋዕት በማድረግ ላይ ነህ፤ መሥዋዕት ደግሞ የፍቅር ዋና ነገር ነው። የኢየሱስ ሞዴልነት እንዲህ ነው፡- «ክርስቶስም እንደወደደን ራሱንም ስለእኛ መስካም መዓዛ ያለው መባና መሥዋዕት ስድርገ ስእግዚአብሔር እንደ ሰጠ፤ እናንተም

በፍቅር ተመሳሰሉ» ኤፌ. 5+2::

ፍቅር ሳይኖርህ ስጦታን ልትሰጥ ትችላለህ! ሳትሰጥ ግን ልታፈቅር አትችልም:- «እገዚአብሔር አንድ ልጁን አስኪሰጥ ደረሰ ዓለሙን እንዲሁ ወዲልና» ዮሐ. 3+16:: ፍቅር ማለት ሌላን ሰው ለመጥቀም ሊባል የግል ምርጫን፣ ምቹትን፣ ግቦችን፣ ዋስትናን፣ ገንዘብን፣ ጉልበትን ወይም ጊዜን መተው ነው::

ከሁሉ የተሻለ የማፍቀሪያ ጊዜ አሁን ነው::

የማይረባ ሥራን ዛሬ ነገ እያሉ ማስተላለፉ አንዳንድ ጊዜ ተገቢ ሊሆን ይችላል:: ፍቅር ግን ቅድሚያ የሚለጠው ዋና ጉዳይ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ጉዳይ በጥብቅ ሲያስገነዝብ እንዲህ ይላል:- «ለሰዚህ አድሎ ካለን፣ ለሰው ሁሉ፣ ... መልካም እናደርገው» ገላ. 6+10:: «ቀኖቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ

» ኤፌ. 5+16:: «ማደረግ አይቻልህ ለሚገባቸው መልካም ነገር ከማደረግ አትከልክል:: «አሁን በእጅህ እያለ ገረቤትህን <ቆይተህ ተመለስ፣ ነገ አሰጥሃለሁ> አትበለው » ምሳሌ 3+27-28::

ፍቅርን የመግለጫ ተመራጩ ጊዜ አሁን የሆነበት ምክንያት ምንድነው? ይህ ዕድል ለምን ያህል ጊዜ ያንተ እንደሚሆን ስለማታውቅ ነው:: ሁኔታዎች ይለዋወጣሉ፣ ሰዎች ይሞታሉ፣ ሕፃናት ያድጋሉ:: ስለ ነገ ዋስትና የለህም::

ፍቅርን ለመግለጥ ከፈለክ፣ አሁን ብታደርገው ይሻላል::

አንድ ቀን እግዚአብሔር ፊት የምትቆም መሆንህን በማወቅ፣ ልብ ልትላቸው የሚገቡ ጥያቄዎች እነሆ! እቅዶችህ ወይም ሌሎች ነገሮች ከሰዎች ይልቅ ጠቃሚ ለሆኑብህ ጊዜያት ምን ምክንያት ነው የምትሰጠው? ብዙውን ጊዜህን ማሳለፍ የሚገባህ ከማን ጋር ነው? ይህን ለማድረግ እንድትችል፣ ከጊዜ ለሌላህ ውስጥ ልታስወግደው የሚገባ ነገር ምንድነው? እንዴት ያሉ መሥዋዕቶችን ለመክፈል ትፈልጋለህ?

በሕይወትህ ልታከናውነው የሚቻልህና ከሁሉ የሚልቅ ተግባር ፍቅር ነው:: ከሁሉ የሚበልጠው የፍቅር መግለጫ ጊዜ፣ ከሁሉ የሚሻለው ጊዜ ደግሞ፣ አሁን ነው::

አሥራ ስድስተኛ ቀን

ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ላስላስለው የሚገባ ጉዳይ፡- የሕይወት ዋናው ነገር ፍቅር ነው።

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «ሐገ ሁሉ በሐገድ ቃል ተጠቃልሏል፤
ይኸውም ባልንጀራህን እንደራሰህ ውደድ የሚል ነው» ገሳ. 5+14።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- እውነቱን ብናገር፤ ግንኙነቶች ከሁሉ
የማስቀድማቸው ነገሮች ናቸው? በእርግጥ እንዲሆኑም ለማድረግ
የምችለው እንዴት ነው?